

af en vedvarende Sygdom og derfor kunne forudsættes at ville stille Krav om Sygehjælp straks efter Ventetidens Udløb, optages i disse Afdelinger.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor mange Personer der antages at ville kunne benytte sig af Retten til Optagelse i B.-Afdelingerne, skal man henvise til de som Bilag hostrykte Beregninger, der ere foretagne af Fuldmægtig i Statens statistiske Bureau Im. Bang; af Beregningerne fremgaar, at Antallet højst kan ansættes til 36,000 à 37,000.

Udvalget har ikke ønsket, at der vedblivende skal være Adgang for Sygekasserne til Optagelse af Patienter med Forbehold for enkelte Sygdomme. Sygekasserne have kun i ringe Grad benyttet sig af Retten til Optagelse med saadant Forbehold, og Udvalget kan overhovedet ikke anse den omhandlede Ordning for hensigtsmæssig allerede af den Grund, at det i mangfoldige Tilfælde neppe lader sig konstatere, om en indtrædende Arbejdsudygtighed skyldes vedkommende Sygdom, for hvilken Forbehold er taget, eller ikke. Personer, hvis Helbredstilstand er saa svækket, at de ikke opfylde Betingelserne for Optagelse i B.-Afdelingerne, kunne derfor efter Forslaget ikke optages i Sygekasserne, men maa henvises til at søge Hjælp efter Reglerne i Fattigloven af 9. April 1891 § 63, saaledes som disse ere foreslaaede ændrede af Udvalget. Derimod er det, som ovenfor anført, tilladt Personer, der inden de nye Bestemmelers Ikrafttræden ere optagne med Forbehold for en enkelt Sygdom, vedblivende at nyde Medlemsret paa samme Vilkaar som hidtil.

B.-Afdelingerne ville i mange Sygekasser rimeligvis kun komme til at rumme et ringe Antal Medlemmer. Det er derfor foreslaaet, at Kasserne skulle slutte sig sammen i Genforsikringsforeninger for at opnaa den fornødne Fordeling af Risikoen.

(Se Mindretalsbetænkning nedenfor).

Til § 6 b.

Efter den gældende Sygekasselov have Kasserne Ret til at optage bemidlede Personer som bidragydende Medlemmer, der ikke have Krav paa Sygehjælp. Udvalget har ønsket at bibeholde denne Ordning, men ved Siden heraf har man ved nærværende Bestemmelse givet bidragydende Medlemmer Adgang til under visse Betingelser at skaffe sig Ret til i sin Tid at kunne erhverve nydende Medlemsret uden Hensyn til Alder og Helbred, for saa vidt deres økonomiske Forhold maatte ændres saaledes, at de kunne anses for ubemidlede i Sygekasselovens Forstand.

Som Betingelse herfor har man først og fremmest maattet sætte, at den paa-gældende ved Optagelsen som bidragydende Medlem har godtgjort at opfylde de foreskrevne Alders- og Helbreds-betingelser. Af Hensyn til Kassernes Økonomi er det endvidere foreslaaet, at vedkommende under sin Medlemstid som bidragydende Medlem skal have svaret et Kontingent, der mindst udgør $\frac{1}{3}$ af det almindelige Kontingent for nydende Medlemmer. For at forhindre, at et bidragydende Medlem, efter at være bleven ubemidlet, venter med at overgaa til at være nydende Medlem, indtil en Sygdom nærmer sig, har man foreslaaet, at Retten til Sygehjælp først erhverves efter en Ventetid af 12 Uger.

Det maa anses for en Selvfølge, at de anførte Regler ligeledes komme til Anvendelse paa de saakaldte „Medlemmer med hvilende Medlemsret“, der, efter i sin Tid at have været i Besiddelse af nydende Medlemsret, paa Gsund af forandrede økonomiske Forhold have maattet overgaa til at være bidragydende Medlemmer.

Til § 7.

Efter Ordlyden af den nugældende Bestemmelse skal det i denne Paragraf omhandlede Udvalg i al Almindelighed afgøre Spørgsmaal om, hvorvidt en Person „efter denne Lov“ kan være Medlem af en anerkendt Sygekasse. I Praksis er den nævnte Bestemmelse imidlertid bleven fortolket saaledes, at det kun tilkommer Udvalget at afgøre, om den paagældende efter sine økonomiske Forhold er berettiget til at nyde Medlemsret, medens Spørgsmaalet om, hvorvidt de øvrige i en Kasses Vedtægt foreskrevne Betingelser for Medlemsret, derunder navnlig Helbreds-betingelsen, ere til Stede, ikke undergives Udvalgets Bedømmelse. Da den saaledes i Praksis benyttede Ordning maa anses for heldig, har man foreslaaet, at det i Paragraffen ud-